మరపురాని ప్రేమకథ

* రాధ

ఆస్కర్స్ లాడ్జిలో రవీంద్ర వుంటున్న రూమ్ రోడ్డుమీద నుంచి కొట్టవచ్చి ట్టు కనిపిస్తోంది.

రీటాసుఖాడియా అద్దెకారులోంచి దిగి తిన్నగా మెట్లవైపు నడిచింది. హైహీల్స్‌ని లయబద్ధంగా చప్పుడు చేయిస్తూ.

కన్ను చెదిరించే అందం వుంది రీటాకి. మంచి వయసులో కూడా వుంది.

అందులో వుంటున్న విద్యార్థులకి మతి పోతోంది ఆమెను చూస్తుంటే, ఆమె అలా ధైర్యంగా లోపలికి వస్తుంటే.

"రవీంద్రగోపాల్ ఎక్కడుంటారు ?" నాజూకుగా, తియ్యగా ప్రశ్నించింది ఆంగ్లంలో ఎదురుగా కనిపించిన, అడ్డపాపిడి తీసిన కుర్రవాణ్ని.

"యిదేనండి అతని గది."

"తాళం వేసి వుందే."

"ఎక్కడికైనా వెళ్ళాడేమో - ప్రక్కగదిలో అడగండి."

ప్రక్కగది తలుపు మీద సుతారంగా శబ్దం చేసింది.

తలుపు తెరచుకుంది.

ఎర్రబడ్డ కళ్ళతో, పెరిగిపోయిన హిప్పీ జుట్టుతో ఒక అవతారం బయటకువచ్చింది.

గుప్పున వాసన వచ్చింది అతని దగ్గర నుంచి. అది యింటిమేట్ సెంటు వాసన కాదు. దర్బార్ అగర్‌బత్తి వాసన అంతకంటే కాదు... నాటుసారా కంపు.

రీటా ముక్కు మూసుకుంది.

ఆమె అడిగిన ప్రశ్నకి పకపకా నవ్వుతూ "రవీంద్రగోపాల్‌గాడా... ఈపళంగా వాడు చూశాడంటే తపసుని గుండె ఆగి చచ్చి పోతాడుకాని... నాగదిలోకి వచ్చి కూర్చో హాయిగా కబుర్లాడుకుందాం..." అన్నాడు మత్తుగా.

'దయచేసి అతను ఎక్కడికి వెళ్ళాడో చెప్పండి...' తిరిగి యింగ్లీషులోనే అడిగింది.

'వాడితో నీకేంపని... రమ్మన్నాడా... ఎంత యిచ్చాడు... అంతకంటే ఎక్కువే యిస్తాను కాని నాతో వుండకూడదూ...'

'షటప్...'

'తప్పేదియ్యా... నీకు కూడా వచ్చన్న మాట ఆ మాట...'

రీటా గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగింది.

'ఆగు...ఆగు- నిన్ను ఎక్కడో చూసి నట్టు గుర్తు...' అన్నాడు జుట్టుపీక్కుంటూ

తల పక్కకు త్రిప్పి 'హోటల్ సన్‌వ్యూలో ...' అంది చిరాకుగా.

'ఓ మీరా... అయామ్ సారీ... ఎవరో అనుకున్నాను. రండి రండి... రవీంద్రగోపాల్ యిప్పుడే బయటకు వెళ్ళాడు. వాడు వచ్చేంత వరకూ నా రూమ్‌లో రెస్టు తీసుకోండి...' అన్నాను వినయంగా.

ముందు సందేహించిందికాని చేసేదిలేక ఆహ్వానం అంగీకరించింది.

లోపలికి రానిచ్చి, తలుపు దగ్గరికి వేసి, ఆమె చేయి పట్టుకుని దగ్గరకు లాక్కున్నాడు.

ఆమె కెవ్వున అరచింది. అతడు భయ పడలేదు. పట్టు మరింత బిగించాడు. ఆమె పెనుగు లాడింది.

అంతలో తలుపు తెరుచుకుంది భళ్ళుమని.

ఒక బరువైన చేయి అతణ్ణి దూరంగా తోసింది.

'ఆర్ యు నాట్ ఏషేమ్డ్ ఆఫ్ యిట్ ...' ఆ కంఠం ఖంగున మ్రోగింది.

'ఓహో...హీరో రవీంద్రగోపాల్‌గారా... రండిసార్ రండి... యిది మీ కేసే సార్... తీసుకువెళ్ళండి. ఎంత యిచ్చారో ఏమిటో పాపం.' ఆ త్రాగుబోతు విద్యార్థి హేళన చేశాడు.

రవీంద్ర సమాధానం చెప్పకుండా బయ టకు వచ్చాడు. ఆమె అతణ్ని అనుసరించింది. రవీంద్ర తన గది తాళం తీస్తుంటే- దగ్గ రికి వచ్చి-

'హైదిబై...మీరేనా రవీంద్ర గోపాల్ అంటే' అంది వికసించిన ముఖంతో.

'అవును నేనే. ఏం కావాలి మీకు...'

'నేను అసలు మీ కోసమే వచ్చింది

యింతలో ఈ రాక్షసుడి చేతిలో చిక్కు కున్నాను.'

'నాతో మీకేం పని' ఆమె వైపు ఎగా దిగా చూశాడు.

'నువ్వు తొందరగా కానిచ్చి నా రూమ్‌కి పంపు' (పక్క గది విద్యార్థి వాగుతున్నాడు గుమ్మం దగ్గరికి వచ్చి.

'మీరేమీ అనుకోకపోతే మీ రూమ్‌లోకి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందాం. మీ హాస్టలు కుర్ర వాళ్లకి కొంచెం కూడా మంచీ మర్యాదా లేదనుకుంటూనే' అంది జవాబు యిచ్చేలోగా గదిలోకి జొరబడింది.

ఆశ్చర్యపోతూ లోపలికి వచ్చి తలుపు జార వేశాడు.

'ఏమీ అనుకోకండి వాడికి ఈ మధ్య చిన్న షాక్ లాంటిది తగిలింది. దానితో అలా ప్రేలాగటం మొదలు పెట్టాడు.'

'కొంపతీసి లవ్ షాక్ కాదు కదా' కిలకిలా నవ్వింది.

'సుమారు అలాంటిదే.'

'నేను కూర్చోవచ్చా,'

'ష్యూర్.'

'మీ రూమ్ చాలా అందంగా ఉంది. మీరు కూడా' మళ్ళీ నవ్వింది. రవీంద్ర ఉలిక్కిపడ్డాడు.

'క్షమించాలి, యిదివరకు మిమ్మల్నెప్పుడూ చూడలేదు' అన్నాడు.

'నేను కూడా మిమ్మల్ని చూడలేదుకదా.'

'మరి ఎందుకు వచ్చినట్లు ఎవరికోసం వచ్చినట్లు ?'

'మీకోసమే. కాని ఎందుకు వచ్చాను అన్నది మీకు అప్పుడే అర్థంకాదు' చిలిపిగా చూసింది.

'మీ పేరేమిటో తెలుసుకోవచ్చా.'

'రీటా. మిస్ రీటా సుఖాడియా.'

రవీంద్ర మాట్లాడలేదు.

'అదుసరే. నన్ను చూస్తుంటే మీకు ఏమేమో అనిపించడం లేదూ?'

'లేదు. అది సరేకాని నా గురించి వివరా లన్నీ మీకెలా తెలుసు.' అని అడిగాడు చిరాకుగా.

'మీ గురించి మీకు తెలియని విషయాలు కూడా కొన్ని నాకు తెలుసు.'

'అబ్బా. ఏమిటో అవి.'

'యిలా రండి చెప్తాను.'

'వాట్.'

'ఏమీ ఫరవాలేదు. దగ్గరికి రండి' ఆమె ఒయ్యారం ఒలకబోసింది.

రవీంద్రకి చాలా యిబ్బంది కలిగింది. ఎంతకీ అతను దగ్గరకు రాకపోటంతో ఆమే లేచి అతని దగ్గరకి వచ్చి భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి 'కమాన్ కిస్ మీ' అంది.

'ఛీ.' అంటూ చీదరించుకుని దూరంగా జరిగి 'మీరు యిలా అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తే యిప్పుడే ఈ క్షణమే మిమ్మల్ని బయటకు గెంటాల్సి వస్తుంది. 'మైండ్ దట్' అన్నాడు కోపంగా.

'అందమైన ఆడది కోరి దగ్గరికి వస్తే అలా అసహ్యించుకోకూడదు. అనుభవించటం నేర్చుకోవాలి మిస్టర్' మళ్ళీ దగ్గరికి వచ్చి అతనిమీద వాలిపోయింది.

రవీంద్ర కోపాన్ని అదుపులో పెట్టుకోలేక

> **జీవితం**
>
> పల్లవదశను దాటి
> పరిమళ లహరిని మీటి
> పసరుకాలాన్ని
> కసరు కాలాన్ని
> పరిక్రమించి
> రస సమన్వితమై
> చేదుకు నిరసన
> తెలుపడమే—జీవితం.
>
> —జి. రామశేషయ్య

పోయాడు. సాచి కొట్టాడు చెంపమీద.

రీటా చెంప తడుముకుంటూ 'కోపం పోయిందా' అనడిగింది. ఆమె కళ్ళల్లో గిర్రున నీరు తిరిగింది.

'అయామ్ సారీ. మీమీద చేయి చేసు కోవాల్సి వచ్చినందుకు చాలా బాధపడ్తున్నాను'

'దట్సాల్ రైట్. మీరు చాలా మంచి పని చేశారు.'

ఆమె కళ్ళు తుడుచుకుని, కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుని, వేనిటీ బేగ్ చేతిలోకి తీసుకుంది.

'మీకేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే నాతో బీచ్‌కి వస్తారా' అంది.

'యిదో కొత్త నాటకమా.'

'కాదు. అసలు నాటకం ఏమిటో చెప్ప టానికి.'

'అదేదో యిక్కడే చెప్పవచ్చునుగా'

'మీరు యింకాస్త ఆలస్యం చేశారంటే మీతోటి విద్యార్థులు వచ్చి తలుపులు బద్దలు కొడ్తారు. జాగ్రత్త.'

రవీంద్రకి ముచ్చెమటలు పోశాయి.

'నడవండి.' అన్నాడు త్వరత్వరగా తయా రవుతూ.

తలుపు తియ్యగానే– ఎదురుగా అరడజను మంది విద్యార్థులు, ఛలోక్తులు విసరుతూ ప్రక్కకి తప్పుకున్నారు.

'వాళ్ళతో మనకేంపని. రండి పోదాం.' చనువుగా అతని చేయి పట్టుకుంది రీటా.

* * *

మర్నాటికి రవీంద్ర, రీటాల విషయం పెద్ద కథగా తయారయ్యి బయటకు వచ్చింది. అది కాస్తా రజని చెవిని పడింది.

జరిగినదానికి ఎంతో ఆనందంగా వున్నా, ఆ రోజు రజని చూసిన చూపుకీ, ముఖం త్రిప్పుకుని వెళ్ళిపోయిన తీరుకీ విలవిలలాడి పోయాడు రవీంద్ర ఎంతగానో.

రజని యూనివర్సిటీనుంచి యింటికి వెళ్ళేటైమ్‌కి ఔట్ గేట్ దగ్గర మకాంవేశాడు. అందమైన రజని అదోకలా ముఖం పెట్టు కుని వచ్చింది. అదృష్టవశాత్తు ఒంటరిగా అతడ్ని చూసి చీదరించుకుంది. అయినా బాధ పడకుండా దగ్గరకి వెళ్ళాడు.

'మీతో ఒక ముఖ్య విషయం చెప్పాలి.'

'అదేమిటో నేను విన్నాను. మీరేమీ ప్రత్యే కంగా చెప్పక్కర్లేదు .అసలు మీరింతగా దిగ జారిపోతారనినేను కలలో కూడా అనుకోలేదు.'

''ప్లీజ్ నేను చెప్పేది సరిగ్గా వినండి..''

''మీరు నాకేమీ చెప్పక్కర్లేదు.. దయచేసి యిక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోండి''

''నామాట వినండి.''

''నేనేమీ వినదలచుకోలేదు.. ప్లీజ్ గెట్ అవుట్''

ఆమె అసహ్యించు కుంది. అది భరించలేక పోయాడు.

ఆ రాత్రంతా ఎంతో వేదించాడు రవీంద్రలో వున్నగొప్పతనం ఏమిటంటే బాధల్లో వున్నప్పుడే అతని మస్తిష్కంలో మంచి ఆలోచనలు మెరుపులై మెరుస్తు టాయి.యిప్పుడు కూడా ఒకమెరుపు మెరిసింది అతని మెదడులో ఆ మెరుపు ఫలితంగామె రజనిని చేరుకుంది రెండు రోజుల్లో

కాని రవీంద్ర ఆశించినట్లు రజని పరుగున వచ్చి 'నన్ను క్షమించరూ' అంటూ అతని చేతుల్లో వాలిపోలేదు. చేతిలో వాలిపో

“ఫోటో” కథ చాలా బాగున్నది. 'మనస్సును కదిలించి వేస్తున్నది. ముగింపు విధియెంత బలీయమో తెల్పుతున్నది. వింత సాధారణ కోరికైనా, అవకాశాలు జతపడి వచ్చినట్లే యేర్పడి, కుదరకపోవడం చాలా దారుణం. ఇలాంటివి నిత్యజీవితంలో వింతవారికైనా తటస్థపడేవే.

“సముద్రం” గూడా చెప్పుకో దగ్గంత బాగానేవుంది. చిన్ననాటి స్మృతులు చెరిగిపోవు. పెద్దయ్యేకొద్దీ బలీయ మౌతాయి. సాంఘిక కట్టుబాట్ల మధ్య అవి గుంభనగా జీవిస్తూ కేవలం స్మృతివల్లా, అనుకూల ఊహలవల్లా తృప్తిపడుతూ వుంటాయి. మంచి మనస్తత్వ చిత్రణ యీ కథ.

“ఇంకో సరిత కథ” షుమారుగా వున్నది. మూగతనంలేని మూగతనం వెనక వింత అనురాగమూ, వేదనా యిమిడి వుంటాయో వివరించ బడింది. సెంటిమెంట్సు మీద ఆధారపడి మెత్తని యెగుడు దిగుడులతో సాగిన నోరుగల మూగకథ.

1976 దీపావళి

“హెడ్ వెంకటస్వామి” కథ సాదా రచన. ఫరవాలేదు. విధ్యుక్త ధర్మం నిర్వహించినందుకే ప్రమోషను వస్తుందనుకోవడం యీనాటి వుద్యోగుల అత్యాశ. అందుకు వచ్చిన చిన్న బహుమతే గొప్ప. దానికి అసంతృప్తి పడటం వెంకటస్వామి వంటివారి బలహీనత.

టానికి వాళ్ళ ప్రేమ అంతవరకూ రాలేదుమరి.

ఏదో రవీంద్రగోపాల్ ఒకరోజున యూనివర్సిటీ కేంపస్‌లో రజనిని చూడటం—ఆమె అందానికి ముచ్చటపడి ఒకశుభముహూర్తాన చిన్నప్రేమలేఖ వ్రాయటం. అది ప్రిన్సిపాల్ దాకా వెళ్ళటం. ఆ తరువాత చిన్నారి రజని మనసుకూడా మారటం జరిగింది.

అంత వరకూ రవీంద్ర ఆమె స్పర్శకికూడా నోచు కోలేదు పాపం.

ఆ తరువాత ఎన్నోసార్లు పెళ్ళి గురించి ఆమె నిర్ణయం తెలియజేయమని బతిమలాడాడు.

'మాయింట్లో వాళ్ళువప్పుకుంటే నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు' అని ఆమె తప్పించుకుంటూ వస్తోంది. విసుగు చెందని విక్రమార్కుడిలా ప్రేమించటం వలన వుత్పన్నమవుతున్న అగ్ని పరీక్షల్ని నేర్పుగా ఎదుర్కొంటూ వస్తున్నాడు రవీంద్ర.

వారం రోజుల తరువాత-లైబ్రరీలాన్‌లో

'మీకు నా మీద యింకా కోపం తగ్గినట్లు లేదు-'అన్నాడు పలకరిస్తూ

'కోపం ఎందుకు.' ఈసడించుకుంది

'అయితే నావుత్తరం అందిందా మీకు.'

'ఊఁ'

'అసలు విషయం తెలుసు కున్నారనుటాను.'

'ఉ... తెలుసుకున్నాను... మీరు ప్రేమ కంటే ఎక్కువగా ఆశించేది వేరే యింకొకటి వుందని.'

'ఏమిటది.'

'కట్నం కానుకలు తెచ్చే కోటీశ్వరుడి కూతురు.'

'పొరపడుతున్నారు నాకు అలాంటి వుద్దేశం ఎప్పుడూ లేదు. లేనిపోనివన్నీ చెప్పి మీ మనసు మార్చటానికి ఎవరో ప్రయత్నిస్తున్నారు.' అన్నాడు ఆవేశంగా.

'లేదు. ఒకవిధంగా నన్ను కాపాడుతున్నారు. నన్ను విసిగించక వెళ్ళండి. ప్లీజ్ యింకెప్పుడూ నా జోలికి రావద్దు.'

రవీంద్ర తేరుకునే లోపల ఆమె వెళ్ళిపోయింది విసవిసా.

* * *

మర్నాడు రవీంద్ర రూమ్‌కి ఖద్దరు బట్టలు ధరించిన బుర్రమీసాల భారీ విగ్రహం ఒకటి వచ్చింది పొయ్యి గొట్టంలాంటి చుట్ట నోట్లో పెట్టుకుని —

'అబ్బాయ్ నీ పేరేనా రవీంద్రగోపాల్ అంటే' అంటూ. సాదరంగా ఆహ్వానించాడు రవీంద్ర.

'నీకు అమ్మాయిని యివ్వటానికొచ్చాం... మీ అమ్మా నాన్నా నీ యడ్రస్ యిచ్చి చూసుకుని రమ్మన్నారు. మరి నువ్వేమంటావ్' అన్నాడు ఆ పెద్దమనిషి.

'మా యింటికి వెళ్ళారా మీరు.'

రజని తనని అనుమానించటానికి కారణం యిప్పుడిప్పుడే అర్థం అవుతోంది రవీంద్రకి. అయితే విషయాలన్నీ తనకంటే ముందుగా ఆమెకెలా తెలిసాయి అన్నది అంతుపట్టటం లేదు.

'ఆ మీ నాన్నా నేనూ చిన్ననాటి స్నేహితులం. ఒకే స్కూలులో కలిసి చదువుకున్నాం మరి అయిదో క్లాసుదాకా.'

'అదా సంగతి. అయితే మా నాన్నగారు ఏమన్నారు.'

'కట్నం రూపేణ రెండు లక్షలదాకా యిస్తాను.'

''అని మీరు అనటంతో. వెంటనే మా నాన్నగారు 'గెట్ అవుట్'అనాలే.''

'అబ్బే ఎందుకుంటాడు... అనలేదు. డబ్బంటె ఎవరికి చేదు చెప్పు చూడబ్బాయ్.

మరపురాని

నువ్వు వూరిని ఎంత వుద్ధరిద్దామనుకున్నా వరకట్నం తీసుకోమని వేదికలు ఎక్కి వుపన్యాసాలు యిచ్చే మీ బ్రహ్మచారుల సంఘానికి వింత అధ్యక్షుడవైనా ..కార్యదర్శివైనా.. యిచ్చుకోటం పుచ్చుకోటం వచ్చేసరికి వుంది చూశావూ మీ నాన్నదగ్గర కుక్కపిల్లవే ఏంటనుకున్నావో ఏమిటో'' రవీంద్రకి వాదించే ఓపిక లేకపోయింది.

'మా నాన్నగారు వప్పుకున్నట్లేనా.'

'రెండు లక్షల రెడీకేషూ ఆరెకరాలు ఒకటోరకం మాగాణీ యిస్తాను అన్నానంతే. మీ అమ్మా నాన్నా ముఖాలు తేలేశారు. అంతకంటే ఏంచేస్తారు మరి కోడలే లక్ష్మీదేవై వస్తుంటేను.'

'యింకేమన్నారు మా అ...మ్మ...నాన్న'

ఆ పెద్దమనిషికి తెలీదు రవీంద్రకి తల్లి లేదని.

'అబ్బాయిని చూసుకొనిరండి. మీకు నచ్చితే ఈ సంబంధం ఖాయం అన్నారు. ఎందుకైనా మంచిదని.'

'నన్ను అడగటానికి వచ్చారు. అంతేనా.'

'నీ వుద్దేశంకూడా తెలుసుకోవాలి కదటయ్యా. నువ్వేం నిర్ణయించుకున్నావో చెప్పు.'

'ముందు మర్యాదగా లేవండి చెప్తాను.'

'ఆ... ఏమిటీ జబర్దస్తీ.'

'చూడండి మీరు ఎక్కడ్నుంచి వచ్చారు. ఎవరు పంపించగా వచ్చారు. అన్నీ సరిగ్గా చెప్పేరా సరాసరి. లేకపోతే ఈ ప్రక్కగదిలోకి పంపించాల్సి వస్తుంది. అందులో ఒక తాగుబోతు విద్యార్థి వున్నాడు. మిగతా విషయాలన్నీ వాడే చూసుకుంటాడు.''

'బాబ్బాబు నీకు పుణ్యం వుంటుందికాని ఆ పని మాత్రం చెయ్యకు. అంతా చెప్తాను

కథలు

''గొడుగు' కథ నాకు నచ్చలేదు. బడిపంతులికి చినుగుల కుట్లు గొడుగు ప్రతీక అని చెప్పబడింది. అతని కొడుకు బి. ఏ. చదివి వుద్యోగం దొరక్క దానికి వారసుడవుతాడు. ట్యూషన్లు చెప్పడానికి పూనుకొని. అతనికి ఉద్యోగాపేక్షకంటె నాటకాలాడి బహుమతీ పొంది సినిమాల్లో చేరాలని ఉబలాటం జాస్తి: బడిపంతులికి గొడుగుకి; కొడుక్కి, ఒక చెల్లెలికి పరస్పరం సాను భూతిలేని, సంబంధంతో అతుకుల బొంతగా వుంది యీ కథ.

మామూలు వారపత్రికల కథలే యివన్నీ. పోటీకి వచ్చినందువల్ల బహుమతులు పెద్ద మొత్తాలు పొందాయి. అప్పుడప్పుడు వచ్చే కథల్లో వీటికంటె మేలైనవి కొన్ని లేకపోలేదు.

మంచి సంఘటన, చక్కని మనస్తత్వ చిత్రణ; ప్రత్యేక శిల్ప చాతురి పోటీ కథల్లో గూడా లోపించడం బాధాకరమే. రచయితలు పెరక్కపోతే, సంఖ్యలో గాదు, గుణంలో, పాఠకుల్ని పెంచలేరు. ఇప్పటికి యిట్లా యీ కథల్ని అభినందించడం కంటె చెయ్యగలిగింది లేదు గద ?

- మిరియాల ప్రమీలారావు

రాజమండ్రి

ప్రేమకథ

కూర్చో.' జరిగిందంతా వివరంగా చెప్పారు ఆ నాటకంలో మరో పాత్రధారి శేషాచలం.

* * *

మర్నాడు రవీంద్రని కలుసుకుని పలుకరించింది రజని– 'బాగున్నారా' అంటూ.

చిన్నగా నవ్వి ముందుకు వెళ్లబోయాడు.

'మిమ్మల్నే పిలుస్తుంది. మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి. అలా కేంటిన్‌కి వస్తారా' అంది దగ్గరకి వస్తూ.

'క్షమించండి. నాకు వేరే పని వుంది.'

'నా మీద చాలా కోపంగా వుంది కదూ మీకు.'

'మీ మీద అభిమానం పెంచుకోటానికీ, ఆగ్రహం తెచ్చుకోటానికీ నే నేమీ కాదు కదా మీకు.'

'ఆ మాట మనస్ఫూర్తిగా అంటున్నారా'

'ఒకోసారి మన నీడని చూసి మనమే జడుసుకుంటుంటాం.'

'నేను చెప్పుతున్నది వేదాంతం కాదు.'

'నేను చెప్పుతుంది మీకు వేదాంతం అనిపిస్తే మీరు చాలా ఉన్నత స్థానంలో వున్నారన్న మాట. అక్కడికి నేను చేరుకోడం అన్నది జరిగే పని కాదు.'

'ఎందుకు నన్నిలా మాటల్తో విసిగిస్తారు'

'మీకు బాధ కలిగిస్తే క్షమించండి. యింకెప్పుడూ అలా మాట్లాడను.'

రవీంద్ర ముందుకు వెళ్ళిపోతున్నాడు.

'వెళ్ళిపోతున్నారా. అంతేనా.'

'దారులు వేరయినప్పుడు ఎవరి దారిలో వారు వెళ్లటమే మంచిది.'

'మీ వెనుక నేను వచ్చేస్తే ఏం చేస్తారు'

'మీది నా దారి కాదని చెప్తాను.'

'అయినా మీతోనే వస్తానంటె.'

'నాకు ఆ దారి ప్రక్కనే ఒక సమాధి కట్టి వెళ్లమంటాను.'

రజని మనసు కలత పడింది. మనసు విషాద గీతిక పాడింది. ఆ అందాల రాశి కళ్లల్లో కన్నీళ్ళు నాట్యం చేశాయి లయ బద్ధంగా.

* * *

రజని యిష్టా యిష్టాలతో ప్రమేయం లేకుండా ఆమె పెళ్లి కుదిరింది. అన్నగారు కిషోర్ వెంటనే అన్ని ఏర్పాట్లు చేయించాడు. నిశ్చయ తాంబూలాలు [తీసుకోటానికి.]

వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

అంతా తెలిసిన మేనమామ శేషాచలంగారు తల నిమిరి 'వూరుకో తల్లీ. ఏం చేస్తాం. అలా రాసిపెట్టి వుందంటే' అనటం కంటే వేరే ఏమీ చేయలేదు.

రజని మాత్రం మనసు కట్టి మూల పడవేయలేక పోయింది.

* * *

రాత్రి ఎనిమిది గంట లయ్యింది.

రవీంద్ర చక్కని చిత్రం గీస్తూ కూర్చున్నాడు తన గదిలో.

తలుపు చప్పుడయ్యింది లేచి వెళ్లాడు.

తలుపు తెరవగానే రజని ఆయాసపడుతూ లోపలికి వచ్చింది.

నోరు తెరిచి, ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ వుండి పోయాడు రవీంద్ర మూగవాడిలా.

తలుపు వేసి గడియ బిగించింది.

'యింత రాత్రివేళ ఏమిటి యిలా వచ్చిందని ఆశ్చర్య పడుతున్నారా. నేను యిలాంటి పని చేస్తానని మీరు ఎప్పుడూ అనుకోలేదు కదూ.'

'అది కాదండీ.'

'ప్లీజ్ నన్ను చెప్పనివ్వండి. ఈ రజని ఒక ఆటబొమ్మ దానికి మనసు లేదు. ప్రేమ అంటే ఏమిటో తెలీదు. ఒక బండరాయి పాషాణం అనుకున్నారు కదూ. లేదు రవీ నాకూ మనసుంది. అందరిలాగే ఆ మనసు నిండా ప్రేమా, మమతా వున్నాయి. అందుకే ఒకదాని కోసం ఒకటి త్రెంచుకోలేక యిన్నాళ్ళూ సతమతమయ్యాను. కాని ఈ రోజు ఒక నిర్ణయానికి రాక తప్పలేదు. అందుకే ఈ పని చేశాను. యిప్పుడు చెప్పండి. నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటారా.'

రవికి అంతా అయోమయంగా కనిపించింది.

'మీరు ఆవేశపడుతున్నారు. అలా కూర్చోండి చెప్తాను' అన్నాడు.

'అనవసరంగా కాలయాపన చేయకండి రవీ... మిమ్మల్ని ప్రార్థిస్తున్నాను చెప్పండి. నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటారా లేదా.'

'అంత అదృష్టం నాకు వుందంటారా.'

'యిదిగో మీముందు వుంచుతున్నాను. యిందులో ఏది నాకు వరంగా యివ్వదలిచారో మీరే నిర్ణయించండి.'

ఒక చేతిలో పసుపుకొమ్ము కట్టివున్న త్రాడు, రెండో చేతిలో ఎండ్రిన్ సీసా వున్నాయి. ఆ క్షణం రజని ఒక చిన్న పాపలా, ఎంతో అమాయకురాలిలా కనిపించింది.

'ఏమిటిది.'

'నా జీవితానికి వెలుగు చీకటీ.'

'వీటి పర్యవసానం ఏమిటో ఆలోచించారా'

'ఒకటి మిమ్మల్ని నాతో కలుపుతుంది. రెండోది శాశ్వతంగా విడదీస్తుంది.'

'మొదటిది మనల్ని కలిపినా అది మీ అన్నయ్య తలచుకుంటే పురిత్రాడుగా మారుతుంది.'

'అయినా భయంలేదు. మీ భార్యగా చనిపోవటం నాకు ఆనందమే.'

'మీ అన్నయ్య మిమ్మల్ని చావనివ్వరు.

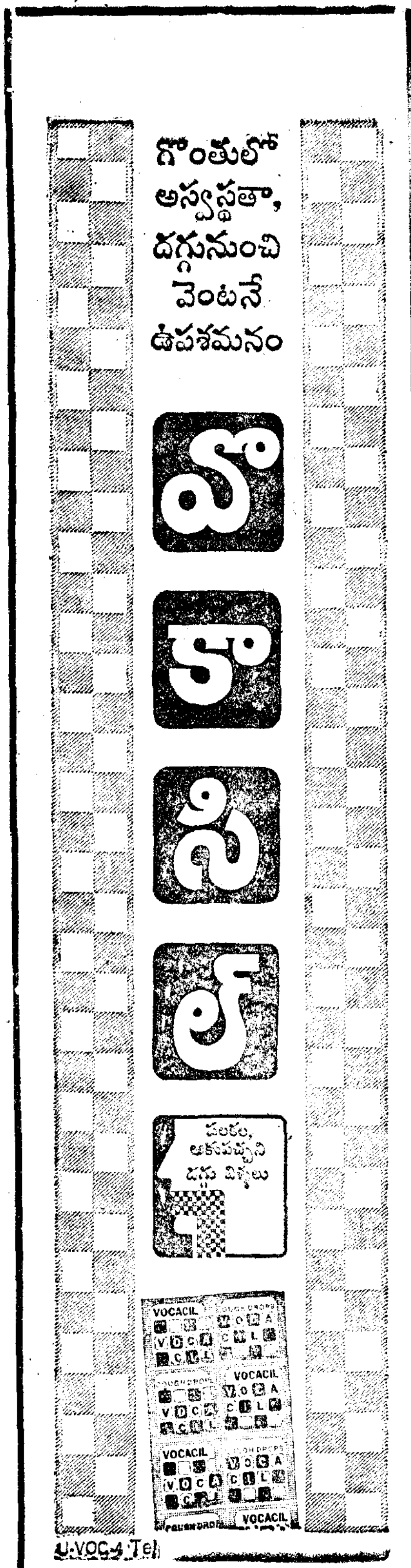

మరపురాని ప్రేమకథ

ఆయనకి వున్న పగంతా నామీద.'

'మిమ్మల్ని ఎలా కాపాడుకోవాలో నాకు తెలుసు.'

'వద్దు వద్దు నాకోసం కష్టాలు కొని తెచ్చుకోకండి. ప్లీజ్ యింటికి వెళ్లండి'

'యిదేనా మీ నిర్ణయం.'

రవీంద్ర జవాబు యివ్వలేదు.

'ఆడదాన్ని మీరు అర్థంచేసుకుంది యిదే నన్నమాట. సరే మీరు చెప్పినట్లే చేస్తాను రవీ. కాని ఒకటి గుర్తుంచుకోండి. ఆడది ఏదైనా మర్చిపోతుందికాని మనసిచ్చి మర్చిపోలేదు.'

గిరుక్కున వెనక్కుతిరిగింది రజని. కాని తలుపు తెరుచుకోలేదు.

రవీంద్ర అడ్డంగా నిలబడి ఆమె చేతిలోని వస్తువులు తీసుకుని ఒకటి దూరంగా విసిరి, రెండోది గుప్పిట్లో బిగించాడు.

రజని ఆనందానికి అంతులేదు. మరు క్షణం అతని కౌగిలిలో ఒదిగిపోయింది.

గుండెలకు హత్తుకున్నాడు తృప్తిగా, ప్రేమగా. యిద్దరి కళ్లల్లో ఆనందభాష్పాలు కట్టలు తెంచుకుని గంతులు వేస్తున్నాయి.

తలుపు చప్పుడయ్యింది. వులిక్కిపడి యిద్దరూ దూరంగా జరిగారు.

రజని భయపడింది. రవీంద్ర ధైర్యం చెప్పి తలుపు తెరిచాడు.

ఎదురుగా శేషాచలంగారు నవ్వుతూ నిలబడ్డారు.

'మీరా...' అన్నాడు రవీంద్ర ఆశ్చర్యంగా.

'అవును బాబూ నేనే మిమ్మల్ని యిద్దరినీ ఆశీర్వదించటానికి వచ్చాను.'

'పోన్లే మావయ్యా నీకైనా మా మీద దయకలిగింది అదే చాలు.'

'ఇప్పుడు నా మేనకోడలివి అనిపించు కున్నావు తల్లీ ... నాకు నచ్చిన పని చేశారు మీ యిద్దరూ. ఏదీ ఒకసారి మీ యిద్దరూ దగ్గరదగ్గర నిలబడండి. చూస్తానుమనసారా'

యిద్దరూ దగ్గరకి వచ్చి ఆయనకి నమస్కరించారు.

'అక్షంతలు పట్టుకుని మేం కూడా సిద్ధంగా వున్నాం మరి.'

ఆ మాటలకి వులిక్కిపడి తల త్రిప్పి చూశారు. ముగ్గురూ ఎదురుగా గుమ్మం దగ్గర కిషోర్ అతని భార్య వనజ నిలబడి వున్నారు నవ్వు ముఖాలతో.

'అన్నయ్యా...వదినా... మీరా... ఎందుకొచ్చారు' అంది ఆవేశంగా.

'ఎందుకు రజనీ అంత కంగారుపడ్డావ్' అంది వనజ దగ్గరకి వస్తూ.

రవీంద్రకి అంతా ఆశ్చర్యంగా వుంది.

'రజనీ. నా మీద చాలా కోపంగా వుంది కదూ నీకు' దగ్గరకి వచ్చి ఆప్యాయంగా చెల్లెలి తల నిమిరాడు కిషోర్.

రజని కళ్లు వర్షించాయి.

'అసలు జరిగిందేమిటంటే'

'చాలెండి. ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకు' మందలించింది వనజ.

'అలా కాదమ్మా. జరిగిందంతా చెప్పటమే మంచిది. లేకపోతే మీ మీద శాశ్వతంగా చెడ్డ అభిప్రాయం వుండిపోతుంది వాళ్లిద్దరికీ.' అన్నారు శేషాచలంగారు.

'ఏం జరిగిందో చెప్పన్నయ్యా'

'నువ్వు మొదట్లో రవీంద్రగారి విషయం చెప్తూ.. ఒకబ్బాయి నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటానంటున్నాడు. నాకూ యిష్టమే. మీరే ఈ పెళ్లి నిశ్చయించండి అన్నావు గుర్తుందా.'

'ఊ...'

'ఆ రాత్రే అమ్మకీ నాన్నకీ వుత్తరం వ్రాశాను, జరిగిందంతా తెలియజేస్తూ నేను ఆ అబ్బాయిని దూరం నుంచి చూశాననీ నాకు నచ్చాడనీ ఈ సంబంధం అన్ని విధాలా బాగుందనీ వ్రాశాను. ఆ వుత్తరం చదువుతూ మీ వదిన చిన్న జోక్ చేసింది. ఏమనంటే పేమ పెళ్లిళ్లు అన్నీ ఒక్కటే సినిమా పెళ్లిళ్లట. ఎందుకంటే మేం యిద్దరం ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోలేదుకదా. ఏదో అత్త కూతురు, వరస రాబట్టి మా పెళ్లి జరిగిపోయిందంతే - మా యిష్టాయిష్టాలతో ప్రమేయం లేకుండా'

'ఆ పైన నేనంటే యిష్టం లేనట్టు'

'మధ్యలో మీ యిద్దరూ తగవులాడుకోకముందు అసలు సంగతి చెప్పండి' శేషాచలంగారు కలుగజేసుకున్నారు.

'ఆడదాని ప్రేమ గొప్పదా. మగాడి ప్రేమ గొప్పదా అని మా యిద్దరికీ మాటా మాటా వచ్చింది. మగాడు అందానికీ. అయిశ్వర్యానికీ లొంగిపోతాడని మీ వదినా. ఆడది చెప్పుడు మాటలు విని మోసపోతుందని నేనూ పందెం వేసుకున్నాం. పర్యవసానమే మీ కిన్ని బాధలు.

అంతా సత్యమనే అనుకోవాలి

ఏది సత్యం ? ఏది మిధ్య ? అనే ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు వేదాంతులు 'బ్రహ్మ సత్యం, జగన్మిధ్య' అని చెప్పడం మనకు తెలుసును. మనకు కనబడుతూ ఉన్న యీ ప్రపంచమంతా భగవంతుని మాయావిలాసమే కాని యధార్థమైనది కాదనీ, పరబ్రహ్మ ఒక్కటి మాత్రమే సత్యమనీ దీని అభిప్రాయం. ఈ అభిప్రాయమే మన మనస్సులలో నాటుకొని ఉండడంవల్ల ప్రతివిషయాన్నీ నిర్లక్ష్యం చెయ్యడం జరుగుతున్నది. ఏదో ఒకవిధంగా కాలంగడిచిపోతే చాలు అని అనిపిస్తుంది. ఇలా ఉండబట్టే జీవితంమీద కూడా నిర్లక్ష్యభావం కలుగుతూ ఉంటుంది. దానివల్ల ఆరోగ్యం దెబ్బ తింటుంది. ఏ పనిమీదా ఆసక్తి వుండదు.

'బ్రహ్మ సత్యం,జగన్మిధ్య'అని చెప్పినవారి ఆశయాన్ని మనం సరిగా అర్థం చేసుకోనందున ఇలాటి అనర్థాలు కలుగుతాయి. వారి అభిప్రాయం ఏమిటంటే—శాశ్వతంకాని శరీరం పైని ఎక్కువఆస్థ ఉంచుకోకూడదని. అలా తనపైనే తనకు ఎక్కువ అపేక్ష వుంచే

ధర్మపథం

ఇతరులకు సహాయం చెయ్యాలనే బుద్ధి పుట్టదు. ఈ విషయం మనస్సులో ఉంచుకొనే వారు ఆ విధంగా చెప్పారు. అంతేకాని – అన్నిటిపైనీ విరక్తిభావం ఉండాలని కాదు. విరక్తిభావం ఉంటే నిరసన భావమున్నూ కలుగుతుంది. అది మన ప్రాచీనులకు ఎంతమాత్రమూ ఇష్టం లేదు. రేపు మనం ఉంటామో ఉండమో అనే భావం కలిగితే యీనాడు మనం ఏ పనీ చెయ్యలేము. భవిష్యత్తులో అభివృద్ధి కలుగుతుందనీ, ధనం సంపాదించి సుఖపడతామనీ ఆలోచనలోనే విద్య నేర్చుకోవడం జరుగుతున్నది. విద్య సంపాదించేటప్పుడూ, ధనం సంపాదించేటప్పుడూ మనకు ముసలితనమూ, చావూ లేదని అనుకొనే వాటికోసం ప్రయత్నం చెయ్యాలని

'జరయు మృతియు లేని
జనునట్లు ప్రాజ్ఞుండు
ధనము విద్య గూర్చ దలపవలయు'

నీతివేత్తలు చెప్పి ఉన్నారు.

చావు లేదనుకొనే వీటికోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లు జగత్తు శాశ్వతం అనే భావంలోనే అభివృద్ధి కార్యక్రమాలకు పూనుకోవాలి. పెద్దలు చెప్పినది సరిగా అర్థం చేసుకోక ఉపేక్ష వహించడంవల్లనే మన దేశం విజ్ఞానంలో గాని, పరిశ్రమల్లో గాని ముందుకు రాలేకపోతున్నది. ఇతరదేశాలు ఎంతో ముందుకు వచ్చాయి. వస్తున్నాయి. మనవారు బుద్ధిబలంలో తక్కువేమీ కారు. ఆ బలాన్ని మనం వినియోగించుకోలేక పోతున్నాము. అందువల్లనే ప్రతిభావంతులు స్వదేశాన్ని విడిచిపెట్టి యితర దేశాలకు పోతున్నారు. వారిమూలంగా ఆ దేశాలు బాగుపడుతున్నాయి. మన దేశం బాగుపడాలంటే జగత్తులోని పదార్థాలన్నీ సత్యాలనే, అనుకొని వాటికోసం సర్వవిధాలా యత్నించాలి. మన దేశంలోని ప్రతిభావంతుల బుద్ధిని దానికోసం ఉపయోగించుకోవాలి.

— బులుసు వేంకట రమణయ్య

అందుకు మీ యిద్దరూ మమ్మల్ని క్షమిస్తారని ఆశిస్తున్నాం.'

రవీంద్ర ఆనందంలో వుక్కిరి బిక్కిరి అయి సమాధానం చెప్పలేక పోయాడు.

'ఈ నాటకంలో కొంత వరకూ ముఖ్య పాత్ర మీవాడయ్యే పోషించాడు. అందువలన నాకు చాలా చెడ్డపేరు కూడా వచ్చింది రజనీ. నే నేదో మనుష్యుల్ని విడదీస్తాననీ, దేనికైనా వెనుకాడననీ. మీ వదినా, మావయ్యా కలిసి మీ యిద్దరినీ నమ్మించారు నిజానికి నేను ఏ పాపం ఎరగను చేసిందంతా మీ వదినా, మావయ్యేను.'

'అవునమ్మా రజనీ. మొదట్లో నేను కూడా మీ ప్రేమని తేలికగా తీసిపారేశాను. అందుకే అలాంటి చిన్న చిన్న పొరపాటు పనులు చేయించాల్సి వచ్చింది నీ మనసు మార్చటానికి. కాని రవీంద్ర యోగ్యుడు. అన్ని విధాలా నీకు తగినవాడు అని నేను కాస్త ఆలస్యంగా గుర్తించాను. ఏమైనా మీ యిద్దరికీ రాసిపెట్టి వుంది. కాబట్టి మేం ఏం చేసినా మీ యిద్దర్నీ విడదీయలేక పోయాం. చూడు బాబు. నువ్వు చాలా మంచి వాడివి. అందుచేత జరిగిందేమీ మనసులో పెట్టుకోకుండా అమ్మాయిని జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. ఏమంటావ్' అన్నారు శేషాచలంగారు.

రవీంద్ర చిన్నగా నవ్వి వూరుకున్నాడు.

'మీ పెళ్ళి త్వరలోనే జరుగుతుంది వైభవంగా సరేనా.'

'అవునండి రవీందా రేపే మీ నాన్నగారి దగ్గరకి వెళ్లి అన్ని విషయాలూ మాట్లాడ్తాం. అంతవరకూ దయచేసి మా చెల్లెల్ని మాత్రం మా యింటికి పంపించండి మరి! అహ! ఇది మరో కొత్త నాటకం అనుకునేరు. కావాలంటే కాగితంమీద రాసి యిస్తాను మా రజని మీ సొంతం అని.'

'నే నుండగా నీ కేమీ భయంలేదు రజనీ. మీ అన్నయ్య ఈ పెళ్ళి జరిపించకుండా ఎక్కడికీ వెళ్లలేరు' అంది వనజ హామీ యిస్తూ.

'పోన్లే వదినా. యిప్పటికైనా మీఅందరికీ మా మీద దయ కలిగింది. అంతే చాలు' క్షణకాలం అందరిముఖాలూ గంభీరంగామారాయి.

''ఏమండీ శ్రీమతిగారు. ఇప్పటికైనా వప్పుకుంటారా. లైలా మజ్నూలు, రోమియో జూలియట్లు. ఆ సెంచరీస్‌లోనే కాదు. ఈ సెంచరీలో కూడా వున్నారని...'

కిషోర్ గలగల మాట్లాడుతుంటే అందరి ముఖాలు వికసించాయి మళ్ళీ.

'ఛీ.వాళ్ళతో మా తమ్ముడిగారిని మా మఱదలు పిల్లనీ పోలుస్తారు ఏమిటండీ.వాళ్ళకంటే మనవాళ్ళే గొప్పవాళ్ళు' అనుకున్నది సాధించారు.'

'అవును మరి ఒకచేతిలో పసుపుతాడు.ఒక్క చేతిలోఎండ్రిను సీసాను'

కిషోర్ తన మామూలు ధోరణిలో నవ్వించాడు.

రజని సిగ్గు పడింది.రవీంద్రకూడాను. పకపకా నవ్వారు అందరూ.

ప్రక్కగదిలోంచి త్రాగుబోతు విద్యార్థి కూడా వచ్చి శ్రుతి కలిపాడు—గుమ్మం దగ్గిర నిలబడి అసలు విషయం అర్థంకాకపోయినా-

''అలా నవ్వకండ్రా. వీళ్ళ యిద్దరిదీ నిజంగా మరుపురాని ప్రేమకథే'

పాత రోజులు గుర్తుకు తెచ్చు కుంటున్న శేషాచలం గారు గంభీరంగా సెలవిచ్చారు

[ఇప్పటికీ ఆస్టర్స్ లాడ్జ్‌లోని ఆ గది అంటే అందరి విద్యార్థులకీ ఎంతోగౌరవం–అభిమానమూను. రజనీ రవీంద్ర గోపాల్ ప్రేమ కథని పదేపదే చెప్పుకుంటూ-ఆ గదిని కళ్యాణ మండపం అనీ ప్రేమమందిరం అనీ, బృందావనం అని,'విడిదియిల్లు అనీ-యిలా రకరకాల పేర్లతో పిలుస్తుంటారు. ఆ గది దొరికిన విద్యార్థిని ఎంతగానో పొగుడుతూ-త్వరలోనే రవీంద్ర గోపాల్ జాతకం పట్టబోతుందనీ, రజనిలాంటి సుగుణాలరాసి దొరకబోతుందనే అంటారు-కాని యిప్పటి వరకూ మళ్ళీ అలాంటి లక్కీ ఛాన్సు కొట్టిన విద్యార్థి మాత్రం ఎవ్వరు లేరు]